

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 26. Legatio Mediolanensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

sexagesimo sexto. Corpus ejus sæpius detectum, ab impiis in profundiorē lacus voraginem immersum, tandem post decem menses ad ripam ejectum, adhuc integrum inventum est. Illud postea Herlembaldus armis vindicatum Mediolanum transtulit, ubi complura edita miracula Arialdi Sanctitatem testatam fecerunt.

Sæculum XI.
A.C. 1067.

§. XXVI.

Legatio Mediolanensis.

Immanēs turbas compositurus Alexander Papa anno sequente Mediolanum misit Legatos duos, Mainardum Cardinalem, Episcopum S. Rufinæ, Humberti Successorem, & Joannem Presbyterum Cardinalem, qui illo pervenientes Constitutiones ediderunt hujus ferme summæ: *Prohibemus secundum antiquos Canones, ne in tota Diœcesi Mediolanensi Abbatum aliquis monachum, pretio constituto, suscipiat. Nullus Canonicus nisi gratis suscipiatur. Nullum pretium detur aut merces in Ordinatione Clericorum, in consecratione Ecclesiarum, aut distributione Sacri Cbrismatis.*

Ap. Baro.
an. 1067.
to. 9 Cons.
1119.

Presbyter Diaconus aut Subdiaconus feminam ad fornicandum palam retinens, donec in culpa manserit, nec officio fungi audeat, nec ullum Ecclesiæ Beneficium accipiat. Qui vero feminam non retinet, sed

Sæculum XI. *sed ex conditione humana fragilitatis ce-*
A.C. 1067. *ciderit, suspendatur ab Officio, donec per pen-*
nitentiam satisfecerit. Præterea statua-
mus, ut nemo Clericorum ex sola suspicio-
ne damnetur, nec Officio careat nec Bene-
ficio, nisi confessus fuerit, vel per idone-
tes convictus. Atque ut omnis eosdem
calumniandi occasio tollatur ob feminas
ab ipsis desertas, præcipimus, ne cum di-
missis mulieribus in eadem domo maneant,
nec cum illis manducent, vel bibant, nec
sine tribus vel duobus testibus, omni excep-
ptione majoribus, colloquantur. Ipsi jura
ta Ecclesias, si fieri potest, habitare co-
gantur. Ideo autem pœnas Canonicas Cler-
icis præscribimus, ut Ministris Altaris
sua constet Dignitas, & caveamus, ne in
posterum ad Laicorum judicia sæcularia
trabantur, quod in perpetuum prohibe-
mus.

Si quis Laicus hujusmodi Clericos in
sua Ditione habet, quos certo sciverit pe-
licem domi alere, aut semel bisve in forni-
cationis crimen lapsos, statim indicet Ar-
chiepiscopo & Canonicis illius Ecclesie,
quibus cura ista commissa fuerit. Si ip-
sæo Sacris interdixerint, Laicus efficiat,
ut obedire compellatur. Si Archiepiscop-
us vel Canonici admonitionem neglexe-
rint, ipse Laicus Clericum reum nec Offi-
cium implere, nec Beneficio frui permit-
tat. Sed de Beneficio Laicus non decer-

nat,

nat, quod Ecclesiastica potestate reserve-
 tur. Prohibemus etiam, ne ullus Laicus Sæculum XI.
A.C. 1067.
 cuiusque Clerico, etiam reo, in suis præ-
 diis, si quæ habet, sive in Beneficio Sæcu-
 lari (id est Feudo) sive in aliis Bonis,
 præter Ecclesiasticum Beneficium, ut di-
 ctum est, vim inferat. Nullus Laicus
 quidquam exigat a Clerico, quem ad ali-
 quem Ordinem promoveri curaverit.
 Archiepiscopus semel bisve, si fieri possit,
 ad omnes Parochias vadat, ut Confirma-
 tionem conferat, Diæcesim suam, prout
 Canones jubent, lustret. Nec quicumque
 Laicus aut Clericus eum morari audeat,
 sed omnes obediant, & in iis, quæ ad Re-
 ligionem pertinent, obsequantur. Habeat
 etiam potestatem in omnes Clericos suos,
 tam intra quam extra civitatem senten-
 tiam ferendi, & eos pænis Canonicis coer-
 cendi.

Quod spectat ad Clericos aut Laicos,
 qui contra Simoniacos aut Incontinentes
 Clericos juramento se obstrinxerunt, quod
 ad reprimendos hos abusus operam suam
 bona fide velint adhibere, atque ex eo fine
 domos quorundam incenderunt, prædas
 egerunt, sanguinem humanum fuderunt,
 vimque multis civibus intulerunt, distri-
 cte prohibemus, ne impostero talia au-
 deant. Sed satis ipsis sit, se ipsos a vitio,
 quod in aliis oderunt, custodire, & reos
 ad Archiepiscopum, hujus Ecclesiæ Cano-
 nicos,

Sæculum XI. nicos, vel Episcopos Suffraganeos defer-
A.C. 1067. re. Nemo ob illatum sibi damnum, aut
 acceptas injurias actionem moveat, nulla
 veteris odii remaneant vestigia. Pax
 Jesu Christi in cordibus vestris regnet.
 Quia vero non nullos jactura pecuniæ ma-
 gis, quam penarum æternarum metus a ma-
 lo retrahit, illos qui Constitutiones istas vi-
 olaverint, ad multas pecuniarias damna-
 mus; nempe Archiepiscopus centum libras
 denariorum persolvat, & si contempse-
 rit, ab officio sit suspensus. Si quis
 ordine Capitaneorum sit, det libras vigin-
 ti, Vasalli decem (erant minoris ordinis
 Nobiles) Negotiatores quinque, & si
 servata proportione alii. Omnia autem
 ærarium Ecclesiæ Metropolitanæ conse-
 rantur. Hoc Decretum prima die Au-
 gusti anno millesimo sexagesimo septi-
 mo, Alexandri II. Papæ sexto, Indictio-
 ne quinta datum est, ex quo dispicitur,
 quousque quorundam in Clericos Simo-
 niacos & Concubinarios zelus, omittis
 discretionis Regulis, exorbitaverit.

Occurrit ejusdem Papæ Decretum
 Dist. 81. c. 16. ad Episcopos, & Regem Dalmatiæ da-
 tum, in quo statuitur, ut Episcopo, Pres-
 bytero aut Diacono, qui mulierem in do-
 mum suam suscipit, aut prius susceptam
 non expellit, Sacris interdicitur, donec
 satisfecerit. Talis Chorum non fre-
 quentet, & de Reditibus Ecclesiæ nul-
 lam

lam habeat partem. Ex hoc Decreto Sæculum XI.
discimus, Dalmatiam consuetudines & A.C.1067.
Disciplinam Ecclesiæ Latinæ non Græcæ
fuisse secutam.

§. XXVII.

*Quæ in Schismate Florentino secuta
sint.*

Florentiæ Petrus Episcopus, in Conci-
lio Romano non condemnatus, acri- vit. S. Joan.
ter persequebatur illos Ecclesiæ suæ Cle- Gual. c. 6. 3.
ricos, qui a se tanquam Simoniaci rece-
debant; quare Archipresbyter & com-
plures alii, ex urbe migrare compulsi
ad Monasterium Septimense fugerunt.
Erat hoc monasterium Septimense Val-
lumbrosæ Congregationis, ita dictum,
quod septem milliaribus abesset a Flo-
rentia. Joannes Gualbertus Abbas fra-
terna charitate exceptos omnibus, qui-
bus poterat, subsidiis fovit; sed partibus
Episcopi favebat Godefridus Dux Tu-
sciæ, qui monachis Clericisque sibi re-
fractariis ultima minitabatur. Unde
sævius eos habere Episcopo licebat.

Illis diebus Papa Florentiam veniens,
vidit rogam extructum & præparatum
ad suscipiendum ignem, quem ingredi
Monachi cupiebant, ut probarent, Epi-
scopum esse Simoniacum. At Papa istud
examen tunc recipere noluit, & rebus
infectis discessit. Tunc vero quadam die
omnes Clerici, populusque Florentinus,

Hist. Eccles. Tom. XV. G con-